

гдѣто пропадна. Въобще азъ въ това врѣме имахъ хилядо работи върху гърбътъ си и ще отидѫ да видя какво става въ лагера! Имаше слухъ, че Сърбия ще ни отвори война, че Каравеловъ не ще да сключи заемъ и още ме обвиняваха въ това, че Захарий Стояновъ и Петковъ пишли брошюри противъ Княза

Прокурора: Сега да говоримъ по акта.

П. Каравеловъ: Азъ казахъ, че не съмъ подписвалъ този актъ.

— Но вий приехте да влезете въ този кабинетъ.

— Азъ не влезохъ въ кабинета, а влѣзохъ въ реген-ството.

— Отъ края да се постави въпроса. Вий сте имали на-мѣрение сега да стѫпите на власть.

— Не, защото азъ бѣхъ си турилъ кандидатурата само на петь околии и смѣшно ще бѫде, ако допусне нѣкой, че съ б души депутати може да се стѫпи на власть.

— Но вашето стрѣмление е било, да сполучите на изборитъ.

— Всѣки, който е билъ министъ трѣба да си съоб-разява, при какви обстоятелства ставатъ изборитъ. Когато слѣдъ мене вървялъ 10 души джандари, когато въ пощата скъсватъ писмата ми, а да отида по провинцията ще ме аре-стуватъ, разбира се, че при такива обстоятелства не можъ да сполуча на изборитъ.

— Да допуснемъ, че имате 300 място въ Събранието. Идвате на власть, образувате министерство и вий сте министъ президентъ. Прѣдъ настъ има два въпроса, въпросътъ за съ-единението и въпросътъ за Короната. Азъ бихъ желалъ да чуя, какъ мислите за тѣзи въпроси?

— За съединението нѣмаше да става дума, а по въпроса за Короната щѣхъ да кажа, ако бихъ дошелъ на власть.

— Нѣмахте ли готово мнѣніе по въпросътъ за Короната?

— Не.

— Когато бѣхте арестувани, приказвахте ли съ Лепавцова?

— Приказвахъ.

— Какво сте говорили?

— Най-напрѣдъ го попитахъ, защо е говорилъ такива работи за мене. Той ми каза, че сѫ го бле били и сѫ го накарали да подпише показанията.

— По-вече нѣщо нѣмаше ли?